

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. ledna 2019 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Dagmar Markovičové a Jany Škrábové

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v Kladně, trvale bytem [adresa obžalovaného], bez zaměstnání, t. č. ve Vazební Věznici Praha – Ruzyně na základě usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 25. 4. 2018, sp. zn. 1 Nt 902/2018, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2018 sp. zn. 14 To 320/2018, s omezením osobní svobody dne 23. 4. 2017,

je vinen, že

1) v přesně nezjištěné době od listopadu 2016 do měsíce ledna 2017 v místě jejich společného bydliště na adrese [adresa], poté v Kladně, v ulici [adresa], opakovaně až několikrát do týdne, většinou pod vlivem návykových látek, nejprve slovně a poté i fyzicky, napadal svoji družku, poškozenou [jméno] [příjmení], obviňoval ji neustále z nevěry, že si s někým povídá, když on není s ní v pokoji, urážel ji vulgárními výrazy, v jednom případě, když společně leželi v posteli, vzal do ruky zavírací nůž, který přiložil poškozené na koleno levé nohy, přičemž v druhé ruce držel teleskopický obušek a nadával jí v souvislosti s tím, že mu má být nevěrná, pak ji udeřil teleskopickým obuškem do oblasti temene hlavy a rozsekl jí hlavu, po tomto napadení nevyhledala lékařské ošetření, dále jí dával facky nebo ji napadal pěstmi, většinou do oblasti hlavy, v prosinci 2016 se jeho chování začalo stupňovat, neboť ke slovnímu napadání poškozené docházelo několikrát denně, stále ji obviňoval z nevěry, v měsíci lednu 2017 vzal nůž, který měl schovaný v posteli, sedl si u rozkroku poškozené, která ležela na zádech a tento nůž jí přiložil k přirození a dotazoval se, zda ví, k čemu je dobrý nůž se zahnutou čepelí, že se s ním dobře odřezávají takové věci, jako jsou stydké pysky, tohoto jednání asi po 20 minutách zanechal, přičemž v důsledku uvedeného jednání byly u poškozené zjištěny znaky týrané osoby, projevující

se emocionální labilitou, nízkým sebevědomím, depresivním laděním, ztrátou osobních perspektiv, pocitu úzkosti, strachu, studu, bezmoci a opětovného prožívání traumatických zážitků,

tedy

jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí,

jednak jiného násilím nutil, aby něco konal,

2) dne 26. 2. a dne 28. 2. 2017 v Kladně, ul. [adresa], v bytě, kam za obžalovaným poškozená [jméno] [příjmení] přišla v době, kdy bydlela u své sestry [jméno] [příjmení], k ní obžalovaný přistoupil a přiložil jí zapálený zapalovač ke stehnu pravé nohy a začal ji pálit a požadovat po ní, aby mu řekla jméno svého milence, přestože mu poškozená uváděla, že žádného milence nemá, přičemž tímto jednáním jí způsobil popáleninu na kůži o velikosti 1,5 cm x 0,5 cm, poškozená po tomto napadení vyhledala lékařské ošetření v Oblastní nemocnici Kladno, a.s.,

tedy

jiného násilím nutil, aby něco konal a čin spáchal se zbraní,

3) v době od 14,00 hodin do 14,30 hodin dne 12. 4. 2018 v Kladně se setkal s poškozenou [jméno] [příjmení] poblíž mostu, který vede přes Sítenské údolí, začal ji zde častovat vulgárními výrazy a vyhrožovat, že ji zabije a zláme nohy, když poškozená odešla směrem domů, když se cestou u restaurace Švejk, v ulici Vašatova, potkali, obžalovaný jí znovu začal častovat vulgárními výrazy a vyhrožovat zabitím a zlámáním nohou, následně ji několikrát udeřil pěstí do obličeje až upadla, když ležela na zemi udeřil ji do obličeje, po tomto napadení byla poškozená ošetřena v Oblastní nemocnici Kladno, a.s, přičemž toto jeho jednání vyvolalo u poškozené důvodnou obavu o život a zdraví,

tedy

jednak jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to může vyvolat důvodnou obavu,

jednak dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného.

Tím spáchal

ad 1) přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle §199 odstavec 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku,

ad 2) zločin vydírání podle § 175 odstavec 1, 2 písmeno c) trestního zákoníku,

ad 3) přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 175 odstavec 2 trestního zákoníku za užití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 99 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se ukládá ochranné léčení protitoxikomanické formou ambulantní.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočka Praha, pobočka pro Hl. m. Prahu a Středočeský kraj, se sídlem Na Perštýně, 110 00 Praha, škodu ve výši 1076 Kč, a to na účet vedený u České národní banky, a. s., pobočka Na Příkopě 28, 115 03 Praha 1, číslo 1114007221/0710, variabilní symbol 8840184900, konstantní symbol 0558.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem popřel, že by se dopustil jednání tak, jak je mu kladeno za vinu. Ke skutku pod bodem 1) uvedl, že s poškozenou skutečně žili asi dva roky ve společné domácnosti. Všechno vzniklo proto, že poškozená bere drogy a že mu kradla peníze a jeho drogy, protože byli oba závislí. On bral před vzetím do vazby nitrožilně každý den pervitin a kouřil marihuanu. Připustil, že poškozenou kvůli tomu fackoval, tak jednou za měsíc, protože pak neměli peníze na nájem a na živobytí. Háдали se, šlo o tzv. italskou domácnost. Je pravda, že ji během hádek někdy uhodil, chytil ji za ramena, za nos, ale ne silou. Zjištěná poranění si mohla poškozená způsobit od čehokoli. Popřel, že by někdy na poškozenou vzal obušek, ten ani neměl, či nůž, nebo že by jí dal pěstí. Podle jeho názoru, mu poškozená byla nevěrná, což věděl od svých kamarádů, a když se na to poškozené ptal, vysmívala se mu, tak jí občas dal facku. Sám to také poznal, když se vrátila, takto cítil mezi nohama. Poškozená za ním dolezala. V průběhu soužití několikrát měnili bydliště. Když bydlel u kamarádů, poškozená za ním přijela a zůstala u něj, protože neměla kde být. Jejich vztah skončil před vánocemi 2017, ale pořád se k sobě vraceli.

2. Spáchání skutku pod bodem 2) obžalovaný popřel. V přípravném řízení vypověděl, že poškozené usmrcením nevyhrožoval ani ji k ničemu nenutil. Nůž jí k přirození nepřikládal. Odřenyiny a popáleniny si mohla způsobit jinak. V hlavním líčení pak uvedl, že se stále hádali kvůli jejím vztahům, protože věděl, že mu byla nevěrná, chtěl, aby se přiznala. Při tom jí třeba chytil za ruku, a když se mu vysmívala, dal jí facku. Připustil, že jí vyhrožoval, ale nemyslel to vážně.

3. Ke skutku pod bodem 3) uvedl, že když se s poškozenou na ulici potkali, začali se hádat a vzájemně si nadávali, postrkávali se. Při hádce to nevydržel a dal jí facku na tvář. Poškozená odběhla a udělala na něho obličej, on se neovládl, dohonil ji a dal jí druhou facku na tvář. Poté z místa odjel. Poškozené nevyhrožoval, žádné řeči o zlámání nohou nebo o zabítí z jeho strany tam nebyly, maximálně mohl poškozené říct, aby chcipla, nebo něco podobného. V hlavním líčení pak připustil, že poškozené vyhrožoval, ale nemyslel to vážně.

4. Poškozená [jméno] [příjmení] jako svědkyně shodně v přípravném řízení i v řízení před soudem popsala své soužití s obžalovaným, během kterého ji obžalovaný opakovaně fyzicky napadal a psychicky ponižoval. S obžalovaným začala bydlet od srpna 2016 ve Stochově, potom se přestěhovali do jiného podnájmu také na Stochově, a potom v různých, asi 4 bytech v Kladně. Obžalovaný na ni nepřiměřeně žárlil. Poprvé se chytili na její narozeniny (které má 12. listopadu), protože jí kamarád přál k narozeninám a obžalovaný si jeho zprávu přečetl. Z obsahu vydedukoval, že s tím kamarádem poškozená něco měla. Došlo k hádce, při které měl obžalovaný v ruce teleskopický obušek a rozmáchl se. Pak měla rozseklou hlavu na temeni ve vlasové části, rána jí krvácela. Obžalovaný ji ošetřil, chtěl jí volat záhranku, což ona odmítla, ani později kvůli tomu nevyhledala lékařské ošetření. Potom ji začal kontrolovat, měl např. celý den puštěnou v bytě web kameru a nahrával si ji, aby věděl, co dělá. Nějakou dobu potom byl jejich vztah v pořádku, potom si obžalovaný začal čím dál častěji myslet, že ho podvádí a konflikty byly častější. Nejdřív tak jednou po dvou měsících, po měsíci, a potom častěji, dá se říct, že obden nebo denně. Obvykle, když jí někdo telefonoval nebo psal zprávu, myslel si, že ona v bytě někoho má. Několikrát ji z bytu vyhodil, neměla kam jít. Při každé hádce ji nutil, aby se mu přiznala k nevěře a pak ji fyzicky napadal, dával jí facky nebo rány pěstí, chytil ji pod krkem, to už ji vyděsilo, dokonce na ni vzal nůž. Z jeho napadání měla krváčení z nosu, řeznou ránu na nohách, škrábance, modřiny. Uvedla, že se hádali také kvůli tomu, že si obžalovaný myslel, že mu krade různé jeho věci, jako např. hodinky, také peníze nebo drogy.

5. Ke skutku pod bodem 2) vypověděla, že v únoru 2018 se od obžalovaného odstěhovala ke své sestře [jméno] [příjmení] do obce Senec a dále dojížděla za obžalovaným. V únoru 2017 ji pak opět nutil k tomu, aby se mu přiznala k nevěře. Nejprve jí dal facku, pak ji zapalovačem pálil na

noze, na zadní straně levého stehna, a to přesto, že mu opakovaně říkala, že mu nevěrná nebyla. Zapálený zapalovač jí takto přiložil k noze 3x za sebou, potom na tom místě měla popáleninu. Lékařské vyšetření nevyhledala, obžalovaného měla ráda a nechtěla to nijak řešit. Snažila se, aby pochopil, že mu nelže, pak jí říkal, že si za to může sama a jestli jí to stojí za to, dělat takové věci.

6. Ke skutku pod bodem 3) uvedla, že dne 12. 4. 2018 byla domluvená s obžalovaným, že mu přinese nějaké peníze. Protože je nesehnala, psala mu, a on jí odepsala, že jede za ní. Sešli se na Sítné, začali se hádat, protože si obžalovaný zase myslel, že mu byla nevěrná, nadával jí, začal být ráznější. Ona to nechtěla poslouchat, proto odešla, ale obžalovaný na kole ji dohonil. Ona se ho bála, schovávala se za auty, když projížděl kolem ní, lehce ji zasáhl nohou, kterou proti ní vykopl. Pokračovali až na parkoviště k Bille, hádali se, obžalovaný jí dal pohlakek. Zde jí kolemjdoucí nabízela pomoc a přivolání policie, kterou svědkyně odmítla. Ona pak šla dál, myslela si, že obžalovaný odjel. U restaurace U Švejka ji obžalovaný opět dohonil, chytil ji za ruku, kterou jí kroutil, nadával jí, posléze jí dal několik ran pěstí do hlavy. Vyhrožoval jí fyzickou likvidací, čímž u ní vzbudil obavy o život a zdraví. Poškozená uvedla, že se obžalovaného občas bojí, jeho jednáním se cítí ponížená, byla často ve stresu.

7. Svědkyně [jméno] [příjmení], matka poškozené, jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem, uvedla, že poškozená bydlela s obžalovaným zřejmě od jara 2016, protože oproti dřívějšímu období začala požadovat od ní, svého otce a babičky častěji finanční pomoc nebo něco nakoupit. Koncem léta jí dcera definitivně potvrdila, že s obžalovaným žije. Nechtěla moc mluvit o tom, kde pracuje, odpovídala stručně. Když k dceři přijela, obžalovaný odcházel. Neviděla je tedy často spolu. Obžalovaný často, 1x týdně či 1x za 10 dnů, poškozenou i s její malou dcerou vyhazoval z bytu, poškozená jí kolikrát volala v noci, a v těch případech je brala k sobě. Jednou je přivezla policie s tím, že spaly venku. Poškozená se pak vracela k obžalovanému. Poškozená brala pervitin, měla ho od obžalovaného, který ho financoval. Když ji v listopadu 2016 navštívila, měla poškozená modřinu přes oko, a zpočátku tvrdila, že narazila do dveří. Další modřinu v obličeji na ní viděla v prosinci, když jí pomáhala při stěhování z bytu na Stochově. Měla je od obžalovaného, ale dcera jí řekla, že se jí za to mluvil a že to nikdy neudělá, že si ona za to může sama. Před vánoci 2016 se dozvěděla, že poškozená bere drogy, to [jméno] přiznala až v lednu 2017. V únoru 2017 jí dcera zatelefonovala, že nemá kam jít, že ji obžalovaný zase vyhodil z bytu na ulici. Vždy říkala, že s ním skončila, že s ním nebude, ale pak se vyspala, napsali si pár SMS a druhý den běžela za ním. V období od dubna do srpna 2017 bydlela poškozená u ní, vždy tak 2-3 dny. Po tu dobu komunikovala s obžalovaným pořád po telefonu nebo přes internet. Pak odešla a přišla třeba za 14 dní, nedokázala od obžalovaného odejít. Když se vracela, měla vždy modřiny, v obličeji, na rukou, na nohou, na zádech. Modřiny měla neustále, vlastně nepřetržitě, jedna se jí hojila a už měla další, K tomu jí poškozená řekla, že ji obžalovaný kopal, dával jí pěstí, ale že ho má ráda, že ho neopustí. Asi ve třech případech poškozená skončila v nemocnici, protože dostala rány pěstí do hlavy. Jednou proto, že ji nakazil pohlavní nemocí.

8. [jméno] [příjmení], sestra poškozené, uvedla, že na začátku vztahu poškozené s obžalovaným bydlela s nimi necelé dva měsíce v jednom bytě, obžalovaný se zpočátku jevil jako sympatický člověk. Vztah obžalovaného a poškozené v té době vnímala jako běžný, i když neměla moc možností vidět je spolu, protože jí poškozená vždy dala na hlídání svou dceru, aby s obžalovaným byli sami. Později zjistila, že obžalovaný i její sestra berou drogy, oba si píchali pervitin, proto se od nich odstěhovala a se sestrou se nějakou dobu neviděly. Po nějaké době k ní poškozená začala jezdit, po dobu asi dvou měsíců u ní bydlela a potom u ní pobývala na několikadenních návštěvách. Na poškozené vídala modřiny, monokly v obličeji. Zpočátku sestra říkala, že upadla. Byla do obžalovaného hodně zamilovaná. Až později přiznala, že ji obžalovaný mlátí. K tomu došlo, když obžalovaný posílal poškozené výhrůžné SMS. Ty jí poškozená dala přečíst. Obžalovaný v nich poškozené vyhrožoval, že ji zabije, že je děvka, že se kurví. V další jí napsal, že ji podřízne. To všechno proto, že měl utkvělou představu, že ho poškozená podvádí. Také jí

poškozená vyprávěla, že v jednom případě jí opět vyčítal nevěru, chtěl, aby se přiznala, že někoho má, začal být agresivní a přiložil jí nůž mezi nohy s tím, ať se přizná, nebo ji zabije.

9. Svědek [příjmení] [příjmení] v přípravném řízení i v řízení před soudem vypověděl, že obžalovaného zná od dětství. Přišel za ním, že nemá kde bydlet, proto ho u sebe 2-3 měsíce na jaře 2018 nechal bydlet. Za obžalovaným tam chodívala poškozená [příjmení], kterou svědek blíže nezná. Zdržela se 2-3 dny, a pak zase odešla. Žádné podrobnosti o jejich vztahu mu nejsou známy, nezaznamenal ani žádné hádky. Byl málo doma, pracoval denně do 19 hodin. Není mu ani známo, že by užívali drogy. Kdyby to věděl, vyhodil by je.

10. Svědek [jméno] [příjmení] shodně v přípravném řízení i v hlavním líčení uvedl, že obžalovaného zná ze školy. Obžalovaný u něj nějakou dobu bydlel, asi půl roku až rok, měl pronajatý jeden pokoj. S ním tam občas byla poškozená. Přišla vždy, když měla peníze. Většinou byli zalezlí ve svém pokoji. Přes zeď slyšel hádky. Při hádkách slyšel více obžalovaného. V jednom případě slyšel hádku a pak ránu, neví, zda šlo o facku. Poté na místo přijela policie. Poškozená byla ubrečená. Žádné stopy násilí, modřiny, oděry, na poškozené neviděl. V době, kdy u něj obžalovaný bydlel, svědek pracoval v trojsměnném provozu. Neviděl, že by poškozená brala drogy, obžalovaný kouřil trávu.

11. Svědkyně [jméno] [příjmení] v procesním postavení svědka vypověděla, že je současnou družkou obžalovaného. V přípravném řízení využila svého práva a nevypovídat. V hlavním líčení pak uvedla, že její vztah s obžalovaným již netrvá. Pokud jde o jeho soužití s poškozenou, ví o tom, že byli partneři a že mezi nimi došlo k potyčkám, ale neví nic konkrétního.

12. Na obžalovaného byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Ze znaleckého posudku a z výpovědi znalce MUDr. Vlastimila Tichého bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí ani v době páchání činu netrpěl duševní chorobou ve vlastním slova smyslu. Jeho intelekt je průměrný, na bázi lehké mozkové disfunkce trpí smíšenou poruchou osobnosti, která je emočně nevyvážená, afektivně dráždivější, nezdrženlivá, s rysy dissociality a paranoidity, se smíšenou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži i v intoxikaci. Obžalovaný preferuje bezprostřední uspokojování potřeb bez ohledu na okolí. Přijal životní styl a normy subpopulaci toxikomanů. Bylo u něho zjištěno škodlivé užívání marihuany a pervitinu s psychickou závislostí. Obžalovaný je schopen uvědomit si účinky marihuany a pervitinu na své jednání a chování. Jeho schopnost odolat jeho požití je však snížena částečně, měrou podstatnou. Při konfliktech s přítelkyní u něho byly přítomny prosté afekty a pravděpodobně prosté intoxikace pervitinem. Tyto akcentovaly jeho osobnostní rysy, zvýšily jeho aktivitu, sebevědomí, snížily jeho soudnost a vedly k ventilaci negativních nahromaděných emocí. Motiv činu nebyl sycen faktory psychopatologickými, vycházel z jeho osobnostních rysů, jeho reaktivity a interaktivity s přítelkyní, z jeho názorů. Pervitin toto jen akcentoval. Rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly zachovány zcela, ovládací schopnosti byly sníženy částečně, a to vlivem prostých afektů při konfliktech a prosté intoxikace pervitinem u poruchy osobnosti na bázi lehké mozkové dysfunkce. Při dalším užívání drog u obžalovaného nelze vyloučit, že se nedopustí odborného jednání. Proto znalec navrhuje uložení ochranného léčení protitoxikomanického. Jeho formu v písemném znaleckém posudku navrhoval ústavní. V hlavním líčení pak vzhledem k době, kterou obžalovaný již strávil ve vazbě bez drog a absolvoval tak určitou formu detoxu, uvedl, že postačí forma ambulantní.

13. K posouzení osobnosti poškozené byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie. Znaleč Mgr. Hana Fechtnerová dospěla k závěrům, které uvedla v písemném znaleckém posudku a které prezentovala v hlavním líčení. Psychologickým vyšetřením byla zjištěna úroveň intelektových schopností poškozené aktuálně v normě v pásmu průměru. Psychologickým vyšetřením nebyly zjištěny známky přítomnosti závažného duševního onemocnění ve smyslu psychózy. V minulosti byla závislá na návykových látkách, po léčbě uvádí občasné užití. Osobnost poškozené je výrazně nezralá, akcentovaná. Je u ní patrná závislost na

omamných látkách i ve vztazích. Poškozená má omezenou intenzitu prožitku a výraz emocí, v sociálních vztazích je patrná věcnost až lhostejnost. Má menší potřebu mít důvěrné přátele, může výt lhostejná ke chvále nebo kritice ze strany druhých lidí. Je u ní patrná častá skleslost, pocity vlastní méněcennosti a nedostatečnosti a pesimistická základní orientace. Má problém otevírat se kladným emocím. Je u ní patrný odpor vůči požadavkům. Má často pocit, že je nepochopená, že je vázána nadměrnými povinnostmi. Cítí se být využívána druhými lidmi. Projevuje se u ní nadměrně obětavé chování s chronickým podřizováním vlastních potřeb potřebám ostatních lidí, podřizující se chování s neschopností dospět k vlastním rozhodnutím nebo je uskutečnit. Mohou se u ní projevit obavy z opuštění, proto může přebírat i takové činnosti, které jsou jí nepříjemné, pokud si tím může získat náklonost a přízeň druhých. Nedůvěřuje sobě, trpí pocity viny a má obtíže v oblasti otevírání se kladným emocím. Je u ní patrná nestabilita sebeobrazu. Emoce mohou být méně modulované myšlení méně sofistikované. Informace zpracovává povrchně nahodile, může u ní docházet k chybným rozhodnutím a méně efektivním až chybným vzorcům chování. Testování reality je v normě. Mediace je přiměřená v běžných denních rutinních situacích. K distorzi může docházet pod vlivem afektu v emočně náročných situacích. Může docházet pod vlivem každodenního stresu s dezintegrací. Vůči obžalovanému má ambivalentní vztah. Na straně ho má stále ráda, na straně druhé prožívá vůči němu strach a obavy. Jejich vztah je od počátku velmi dynamický. Obžalovaný užíval psychotropní látky, poškozená se k němu přidala a začala také užívat. Konflikty byly od počátku soužití, zejména se jednalo o žárlivost ze strany obžalovaného, následovaly opakované rozchody a následně opět společné soužití. Poškozená byla ve vztahu spíše pasivnější, nadřazenou pozici měl obžalovaný. Poškozená je správně orientována osobou, prostředím i časem. Poškozená je schopna vnímat prožitou událost, je schopna si ji zapamatovat a reprodukovat. Vnímání i reprodukce může být mírně zkreslena osobnostní nezralostí. Při vyšetření nebyla zjištěna motivace, pro kterou by byla výpověď poškozené zkreslena. Znalkyně u poškozené nezjistila známky lhavosti či sklon ke konfabulacím. Znalkyně ani nezjistila, že by poškozená byla ovlivněna ke změně výpovědi. Při hodnocení specifické věrohodnosti znalkyně zjišťuje, že poškozená vypovídá při vyšetření o předmětných událostech téměř totožně jako na policii, nemá tendenci k rozšiřování výpovědi. Poškozená uváděla přiléhavé detaily a její emoční doprovod odpovídal popisovanému. Při vyšetření byla u poškozené zjištěna řada skutečností, které se shodují se syndromem týrané osoby, a to primární znaky, jako emocionální labilita, nízké sebevědomí, depresivní ladění, ztráta osobních perspektiv, pocity úzkosti, strachu, studu, bezmoci, a opětovné prožívání traumatizujících zážitků. Je patrné určité závislé chování na obžalovaném. Nebyla schopna opustit domácnost, po krátkých odchodech a jeho naléhání se vždy vrátila zpět, a to i přes to, že byla ohrožována na životě. Neustále neguje jeho potrestání. Po celou dobu k obžalovanému cítila pozitivní emoce, a to i přes to, že měla a stále má z něj strach. Je patrné zabezpečovací chování, úlekové reakce. Projevuje se snížená sebeúcta, snížené sebehodnocení, nedůvěra a depresivní rozlady. Z psychologického hlediska se jedná o vážné poškození, dlouhodobě přetrvávající, a tento stav vyžaduje dlouhodobou odbornou léčbu. Závislý vztah na obžalovaném a neschopnost ho opustit i v případě ohrožení života, což může být jeden z příznaků týraných změn. K racionálnímu náhledu na obžalovaného by mohlo dojít za předpokladu dlouhodobé terapeutické péče, psychologické, resp. psychiatrické, kterou znalkyně doporučila. Syndrom týrané osoby vznikl dlouhodobým nerovným vztahem, ve kterém bylo přítomnosti násilí jak psychické, tak fyzické.

14. Skutkový stav byl dále zjištěn z opatřených listinných důkazů, zejména z lékařských zpráv o ošetření poškozené. Podle lékařské zprávy ze dne 3. 3. 2017 z Oblastní nemocnice Kladno, a.s., která byla provedena v rámci prohlídky těla poškozené, jakož i fotodokumentace, která byla při této příležitosti provedena, byly u poškozené zjištěny hematomy různého data, na rameni pravé horní končetiny hematom staršího data 3,5 x 6,5 cm, na paži hematom staršího data 5,5 x 6,5 cm a zhojená jizva po řezné ráně 3,5 cm, na předloktí zhojená jizva po řezné ráně 2 cm. Na stehně pravé nohy hematomy staršího data 3,5 x 2,5 cm a 1,5 x 1,5 cm. Dále popálenina staršího data

1,5cm x 1cm, periferně charakteru zarudnutí, centrálně s nekrózou. Další hematomy staršího data byly zjištěny na pravém bérce 5,65 x 4 cm a na levém stehně 5 x 4,5 cm, na levém bérce hmatný v podkoží starší hematom. Byla zjištěna i mnohočetná poranění břišní stěny staršího data. Poškozená byla v téže nemocnici vyšetřena na chirurgickém a na neurologickém oddělení po napadení obžalovaným z 28. 2. 2017 s tím, že ji přítel několikrát udeřil pěstí do hlavy, den před tím do břicha, stěžuje si na bolest malíčku, protože se bránila. Na břicho více vpravo byl zjištěn odbarvující se hematom. Dne 2. 3. 2017 opětovně vyhledala lékařskou pomoc v neurologické ambulanci pro přetrvávající bolesti hlavy hlavně v místě za levým uchem., zjištěn cervikokraniální syndrom v krční krajině.

15. Pokud jde o skutek pod bodem 3), bylo ohledáno místo činu, konkrétně prostor před restaurací U Švejka v ulici Vašatova v Kladně. Na místě byla pořízena fotodokumentace a náčrtek místa, nebyly zajištěny žádné relevantní stopy. Dne 12. 12. 2018 byla provedena prohlídka těla poškozené, při kterém byl zjištěn hematom cca 10 cm na zápěstí levé ruky o velikosti cca 2 cm, a pořízena fotodokumentace těla poškozené, v které byl tento hematom zadokumentován, stejně tak jako poranění na čele. Z lékařské zprávy o ošetření poškozené na chirurgické ambulanci Oblastní nemocnice Kladno z téhož dne bylo zjištěno povrchové poranění hlavy poškozené po jejím napadení 2-3 ranami pěstí do obličeje a čela bývalým přítelem.

16. V hlavním líčení pak byly čteny fotokopie dopisů, jejichž originály předložil obžalovaný. Jde o dopisy, které mu bezprostředně po jeho vzetí do vazby psala poškozená. Ta vyjadřuje svou lítost, že to takhle dopadlo a nabízí obžalovanému pomoc při sehnání kontaktu na právníka a jakoukoli pomoc, aby pomohla obžalovanému dostat se z vězení. Obžalovanému píše, že ho miluje a že jí chybí.

17. Když soud hodnotil shora rozvedené důkazy, a to jednotlivě i v jejich vzájemném souladu, dospěl k závěru, že tyto důkazy skýtají dostatečný podklad pro rozhodnutí soudu. Jsou v souladu a navzájem se doplňují. Při svém rozhodnutí soud vycházel především z výpovědi poškozené [jméno] [příjmení], která v průběhu přípravného řízení i v hlavním líčení shodně popsala, jak se k ní obžalovaný choval, když ji opakovaně slovně i fyzicky napadal, urážel vulgárními výrazy, vyhrožoval zabitím, choval se k ní hrubým a ponižujícím způsobem, pod pohružkou bití a bitím ji nutil k přiznání nevěry, přestože mu poškozená uváděla, že mu nevěrná není a nebyla. Její výpovědi jsou v podstatných rysech shodné, a jak vyplývá z psychologického znaleckého posudku, shodně uváděla rozhodné skutečnosti poškozená také před znalkyní. Její výpověď obsahuje přiléhavé detaily a byla doprovázena příslušným emočním doprovodem. Pokud znalkyně uvedla, že poškozená nemá tendenci k rozšiřování výpovědi, bylo toto zřejmé i u hlavního líčení, kdy se o některých událostech poškozená nechtěla vyjadřovat. Z jejího postoje v hlavním líčení pak bylo patrné, že stále nechce obžalovanému svou výpověď uškodit. Její postoj je pak zcela vysvětlen zjištěními znalkyně, na které soud odkazuje, ať co se týče charakteristiky osobnosti poškozené, jeho ambivalentního vztahu k obžalovanému, tak také jejího chování a zjištěných známek týrané osoby, kterým odpovídá chování poškozené, která je na obžalovaném závislá a přes svůj strach a obavy z něj nebyla schopna jej opustit, po četných rozchodech se na jeho naléhání vždy vracela, přestože byla ohrožena na životě. Pominout nelze ani skutečnost, že výpověď poškozené je potvrzována dalšími ve věci provedenými důkazy. Sám obžalovaný připustil, že poškozenou opakovaně bil, byť uvedl, že šlo toliko o facky, a popíral jakékoli jiné násilí či užití zbraní, jako obušku či nože. Bití poškozené omlouval tím, že ho poškozená vyprovokovala, když nechtěla přiznat nevěru. Přiznal také, že jí vyhrožoval zabitím, ale na svou obhajobu uvedl, že tato svá prohlášení nemyslel vážně. Dlouhodobé násilí na poškozené pak ve svých svědeckých výpovědích potvrzují svědkyně [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], které známky bití, jako modřiny a monokly různého stáří, jak v obličeji, tak na ruku, na nohou i na těle poškozené dlouhodobě zaznamenávaly. Poškozená zpočátku zapírala, tvrdila, že upadla nebo se bouchla o dveře, až později připustila, že ji obžalovaný bije. Z jejich výpovědí také vyplývá, že obžalovaný opakovaně poškozenou vyhodil z bytu, a to i ve večerních či

v nočních hodinách, a to i s její malou dcerou. V takových případech pak našly útočiště u matky poškozené. Svědkyně [jméno] [příjmení] pak uvedla, že obžalovaný fyzicky napadl poškozenou i v době, kdy byla na návštěvě v jejím bytě, poté fyzicky napadl i ji samotnou a odmítal opustit její byt, pročez musela přivolat policii. Fyzické násilí na poškozené je pak dokumentováno lékařskými zprávami z března 2017 a z dubna 2018, a prohlídkou těla poškozené a fotodokumentací opatřenou při prohlídce. Z výpovědi poškozené a především svědkyně [jméno] [příjmení], jakož i ze záznamů založených ve spise, je pak zřejmé, že obžalovaný poškozené hrubě a vulgárně nadával, a že ji vyhrožoval slovně i prostřednictvím SMS zpráv zabitím. Vzhledem k výše uvedenému, tedy s ohledem na skutečnost, že i v tomto směru je výpověď poškozené konzistentní a logická, pak soud vycházel z její výpovědi i co se týče úderu obuškem, který jí obžalovaný udeřil do temene hlavy a rozsekl jí hlavu ve vlasové části. Poškozená popisovala, že po tomto úderu ji obžalovaný ošetřoval a hlídal její zdravotní stav, když odmítla přivolání záchranky a nevyhledala lékařskou pomoc. Vysvětlila také logicky a věrohodně, že tak neučinila proto, že obžalovanému nechtěla uškodit. Pokud jde o hrozbu nožem, tu poškozená popsala zejména v přípravném řízení, když v hlavním líčení bylo z jejího postoje zřejmé, že šlo o tak hrozný a traumatizující zážitek, na který nechce vzpomínat a o kterém nechce mluvit. O tom se pak svěřila své sestře, která o tom jako svědkyně rovněž vypověděla. Nelze ani pominout, že takové chování obžalovaného vůči poškozené pak odpovídá zjištěním znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a to co se týče struktury jeho osobnosti, která je emočně nevyvážená, afektivně dráždivější, nezdrženlivá, s rysy dissociality a paranoidity, se smíšenou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži i v intoxikaci, přičemž znalec také zjistil, že obžalovaný preferuje bezprostřední uspokojování potřeb bez ohledu na okolí. To rovněž odpovídá zjištěné dynamice a rovnováze vztahu obžalovaného a poškozené.

18. Pokud jde o skutek pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku, dospěl soud k závěru, že obžalovaný poškozenou [jméno] [příjmení] v době, kdy s ním udržovala partnerský vztah a kdy s ním žila ve společném bytě, týral. Docházelo k tomu v době, kdy bydleli ve společném obydlí, po určitou dobu jejich soužití s nimi žila nezletilá dcera poškozené. Ta pak měla ztíženou možnost toto společné bydlení opustit, když navíc na Stochově a poté na ubytovně šlo o bydlení, které zajistila ona, resp. její rodina. S poškozenou zle nakládal, bil ji, choval se k ní hrubě a s určitým stupněm bezcitnosti. K takovému jeho chování vůči poškozené docházelo dlouhodobě. Dosáhlo takové intenzity, že v jeho důsledku byly u poškozené zjištěny znaky týrané osoby, poškozená je pocítovala jako těžké příkoří. Naplnil tak znaky skutkové podstaty přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku a soud jej tímto přečinem uznal vinným. Soud má rovněž prokázáno, že obžalovaný nutil poškozenou, aby se přiznala k nevěře a aby mu řekla jména mužů, s kterými mu podle jeho mínění byla nevěrná. Při tom poškozenou bil, jak sám připustil, a jak vyplývá z výpovědi poškozené. Tímto svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku.

19. Pokud jde o skutek pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku, soud dospěl k závěru, že provedenými důkazy bylo bez pochybností prokázáno, že i ve dnech 26. a 28. 2. 2017, v době, kdy již s obžalovaným nesdílela společnou domácnost a kdy bydlela u své sestry [jméno] [příjmení], obžalovaný opět poškozenou nutil, aby se mu přiznala k nevěře, aby řekla jméno svého milence. Při tom jí přikládal zapálený zapalovač ke stehnu pravé nohy a páčil ji. Jakkoli obžalovaný popírá, že by zapalovač použil, je usvědčující výpověď poškozené podpořena nejen výpovědí svědkyně [jméno] [příjmení], které se s tímto jednáním obžalovaného svěřila, ale také lékařskou zprávou, která na stehně poškozené známky popálení potvrzuje. Poranění je umístěno na místě, na kterém si je poškozená nemohla způsobit neobratnou manipulací se zapalovačem při přípravě drog, jak nabízel jako vysvětlení obžalovaný. Z výpovědi poškozené navíc vyplývá, že k aplikaci pervitinu, byť nitrožilní, není třeba látku zahřívát a že zapalovač vůbec nepoužívá. V tomto případě je třeba zapalovač považovat za zbraň ve smyslu ustanovení § 118 trestního zákoníku, neboť jde o věc, kterou je možno učinit útok proti tělu důraznější, a obžalovaný jej

použil k překonání nebo zamezení odporu poškozené. Tímto svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku.

20. Pokud pak jde o skutek pod bodem 3), bylo jednání obžalovaného právně posouzeno jako přečiny nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Bylo totiž prokázáno, a to zejména výpovědí poškozené, ale i samotným obžalovaným, že obžalovaný poškozené vyhrožoval usmrcením a těžkou újmou na zdraví. Pokud obžalovaný prohlásil, že své výhrůžky nemyslel vážně, nemůže jej to vyvinít a zbavit trestní odpovědnosti. Poté, co poškozenou v minulosti opakovaně fyzicky napadal a choval se k ní tak, že poškozená z něj cítila obavy a strach z jeho jednání, pak poté, co svá slova doprovázel opakovanými údery do obličeje a hlavy poškozené, byly jeho výhrůžky způsobitelné v poškozené vzbudit důvodnou obavu z toho, že je uskuteční. Poškozenou pak urážel vulgárními výrazy a jeho verbální napadání poškozené posléze přerostlo ve fyzické napadení. Došlo k tomu na ulici, tedy na místě veřejnosti přístupném, na místě, kam má přístup široký okruh lidí a kde se také zpravidla více lidí zdržuje, takže jeho jednání mohlo být postřehnuto více lidmi. K tomuto jednání navíc došlo v časných odpoledních hodinách a skutečně bylo zaznamenáno kolemjdoucími, o čemž svědčí nejen výpověď poškozené, ale také skutečnost, že v dalším jednání obžalovanému zabránil přivolaný strážník městské policie. V důsledku tohoto napadení pak byla poškozená odvezena rychlou záchrannou službou k lékařskému vyšetření do Oblastní nemocnice Kladno, a.s.

21. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněných zájmů, které byly jeho činy dotčeny, tedy jak zájmu společnosti na ochraně osob před tzv. domácím násilím, tak zájmu společnosti na svobodném rozhodování člověka v nejširším slova smyslu, tak také zájmu na klidném občanském soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek, zdraví lidí, majetku, cti a důstojnosti lidí. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány také způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. V daném případě soud přihlédl k rozsahu trestné činnosti, pro kterou je obžalovaný postaven před soud, které se dopustil třemi skutky, jimiž naplnil znaky skutkových podstat celkem pěti trestných činů. Soud přihlédl také k dlouhé době, po kterou se obžalovaný trestné činnosti vůči poškozené dopouštěl. V neposlední řadě také zohlednil jeho nejen psychickou převahu nad poškozenou, ale zejména jeho převahu fyzickou, když obžalovaný je postavy mnohem vyšší než poškozená. Nelze pominout ani důsledky, které jednání obžalovaného na poškozenou mělo, především na její psychický stav, který podle zjištění znalkyně vyžaduje odbornou terapeutickou pomoc.

22. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný. Dosáhl základního vzdělání. Před vzetím do vazby nikde nepracoval, je nemajetný. Ze zprávy Magistrátu města Kladna bylo zjištěno, že v roce 2015 mu bylo uloženo napomenutí pro přestupek na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi podle § 30 odst. 1 písm. j) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Z obsahu evidence přestupků pak vyplývá, že v roce 2017 mu byla uložena pokuta ve výši 100 Kč za přestupek podle § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, a pokutu ve výši 2 000 Kč za přestupek proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Soudně trestán byl od roku 2001 dvakrát. K prvnímu odsouzení pro majetkovou trestnou činnost z roku 2001 nelze přihlížet, neboť pro ně platí fikce zahlázení, když se osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Podruhé byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 22. 2. 2008, sp. zn. 4 T 22/2008, pro trestný čin pohrdání soudem podle § 169b trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin. Část nevykonaného trestu mu byla změněna na nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 48 dnů, který ve věznici s dozorem vykonal dne 17. 5. 2010. K tomuto

odsouzení soud nepřihlížel jako k výrazné přitěžující okolnosti, neboť šlo o trestnou činnost zcela jiného charakteru než ta, pro kterou stojí obžalovaný nyní před soudem, ale také s ohledem na dlouhou dobu, která od odsouzení i od výkonu trestu uplynula.

23. Pokud jde o trest, jeho druh a výměru, je na místě uložit v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 trestního zákoníku obžalovanému trest úhrnný, neboť je ukládán za souběh celkem pěti trestných činů. Trest pak vyměřoval v trestní sazbě nejprísnějšiho z nich, kterým je zločin vydírání podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody od dvou do osmi let. Když soud vzal v úvahu všechny shora rozvedené skutečnosti a všechny okolnosti případu, rozsah a závažnost trestné činnosti, dospěl k závěru, že účelu trestu a nápravy obžalovaného nelze dosáhnout uložením jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody. Ten vyměřil při spodní hranici výše uvedené trestní sazby, tedy v trvání třiceti měsíců, když dospěl k závěru, že není třeba na obžalovaného působit delším trestem a takto vyměřený trest je pro jeho nápravu dostačující. Pro výkon tohoto trestu pak obžalovaného zařadil v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť ani výměra uloženého trestu, ani druh a závažnost trestné činnosti, za kterou je ukládán, ani dosavadní chování obžalovaného neodůvodňuje jeho zařazení do prísnějšiho typu věznice.

24. Soud pak zohlednil skutečnost, že výrazný vliv na jednání a chování obžalovaného mělo užívání návykových látek, a to škodlivé užívání marihuany a pervitinu s psychickou závislostí. Tyto návykové látky, především pervitin, spolu s prostými afekty akcentovaly osobnostní rysy obžalovaného, zvýšily jeho aktivitu, sebevědomí, snížily jeho soudnost a vedly k ventilaci negativních nahromaděných emocí. Ze znaleckého posudku a vyjádření znalce pak vyplynulo, že při dalším užívání drog u obžalovaného nelze vyloučit, že se nedopustí odborného jednání. Je tedy pro společnost nebezpečný. Proto soud v souladu s návrhem znalce obžalovanému uložil ochranné léčení protitoxikomanického, a to formou ambulantní, kterou znalec navrhl v hlavním líčení s tím, že tato forma je postačující, aby další chování obžalovaného zejména ve vztahu k návykovým látkám dostatečně ovlivnila. Ochranné léčení potrvá, dokud to bude vyžadovat jeho účel.

25. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila poškozená Všeobecné zdravotní pojišťovna České republiky ve výši 1 076 Kč. Tato částka představuje náklady na ošetření a vyšetření poškozené [jméno] [příjmení], která je pojištěncem poškozené zdravotní pojišťovny O důvodnosti jejího nároku není žádných pochybností, neboť bylo provedeným dokazováním bez pochybností zjištěno, že škoda této poškozené vznikla a že jí vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Z provedených důkazů skutečně vyplývá, že poškozená [jméno] [příjmení] byla opakovaně ošetřena a vyšetřena v Oblastní nemocnici v Kladně, a to v souvislosti s napadením ze strany obžalovaného. Pochybností není ani co do výše způsobené škody, neboť poškozená zdravotní pojišťovna svůj nárok řádně doložila a vyčíslila náklady za zdravotnické služby, tj. za ambulantní péči a za dopravu poškozené k ošetření. Soud proto podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost, aby poškozené zdravotní pojišťovně nahradil požadovanou škodu, a to na účet a pod variabilním symbolem uvedenými ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl

učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 3. ledna 2019

Mgr. Ladislava Lužanová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 21. března 2019.